

С В Я Т О К У П А Л А

Громада «Вінець Бога», Вінниця 2009 р.

Благослови, Роде, Богів закликати!

Слава Купайлу!

**Хай Божа Сила зійде зі Сварги на Святу землю Руси-України,
осяюючи увесь Рід наш!**

Даремно забули доблесні наші старі часи, бо куди йдемо – не відаєм. А так, озираємось назад і речемо: невже ми устидилися Праву, Яву та Наву знати і навколишнє відати й думати?

Адже це мовив Бог-Отець Сварог – Орію, Прародителю Роду нашого: „Як мої творіння створив вас од перст моїх, і хай буде сказано, що ви – діти Творця! Тож поведіться, як діти Творця! І Дажбог буде Отець ваш! Того маєте слухатись, і Той скаже вам, що маєте діяти! І як мовить, так і творіть!”

І Дажбог каже нам, що нині час, коли народжується літнє Сонце – Купала, і Сонце знаходиться в своєму КУПОЛІ – найвищій точці, і наше Сонце КУПАЄТЬСЯ у Священних водах Землі-Матінки, у водах нашої Священної ріки Бог – тим Життя народжуючи.

Слава Дажбогу! Слава Купайлу! Слава Рідним Богам!

Сьогодні день літнього Сонцестояння – час, коли день є найдовшим, а ніч найкоротшою. Ми відзначаємо велике Сонячне Свято. Саме цієї ночі весняне Сонце-Ярило перевертілюється у літнє Сонце-Купалу.

На святі Купала відбувається поєднання двох природніх сил: вогняної чоловічої сили Сонця-Купала та водяної жіночої сутності Світу, що її уособлює Марена. Поєднання цих двох стихій породжує життя.

Боги сходять на нашу рідну Землю, поєднуючись у Небесному Шлюбі. І ми очищаємось тілами і душами нашими навколо найбільшого Купальського Вогнища – Вогнища Роду нашого, що є нині Центром Всесвіту.

До свята виготовляються образи Купала та Марени. Зазвичай образ Купала – це сніп з польового різнотрав'я у вигляді парубка, а образ Марени це подоба дівчини з гілок чорноклену.

Образи Купала й Марени уособлюють вогняну та водяну сили Сонця та Води. Під час свята проводиться обряд їх вінчання – поєднання вищих життєдайних сил Природи.

Отож, молимося Богам, щоб мали ми чисті душі і тіла наші, і щоб мали ми життя вічне з Праотцями нашими, в Богах зливаючись у єдину Правду, а Правда така, що ми – Онuki Дажбожі, тілом та розумом ми з Богами єдині, і тому творимо і говоримо з Богами воєдино, і славимо Праву, і від того зветься од віків – Православними!

Слава Праві! Слава Рідним Богам!

(ВІДКРИТТЯ БРАМИ ИРУ):

Слава велика Сварогу, Перуну і Світовиту, Матінці Ладі, Живі та Долі, Велесу і Стрибогу!
Слава усім Рідним Богам, названим і неназваним, у всевишньому Триглаві сущім, що єднаються з нами, в ім'я Правди і Добра Рода Всевишнього і Рода Земного! Відчиніть Брану Небесну, для нас, Онуків Дажбожих, хай ми нап'ємось Світла Рода Всевишнього, Води Живої Небесної, і станемо гідними Слави Богів Рідних!

Слава Рідним Богам !

Все, що бачимо навколо – все то Сварог, Отець Небесний, сотворив нам. І зорі, що сяють на небесах, і води, що наспівують нам свою тиху пісню, і землю, що годує нас одвіку.

Хвалимо Сварога, Діда Божого, який тому Роду Божеському є начало, і всякому Роду – Криниця Вічна.

І се бачимо, що Брама Вирію одчинена, і Бог наш Купайло, яко сокіл летить до нас. Стріньмо ж його піснями многими, най почує від нащадків своїх, що суть ми Русини горді, щасливі та веселі!

ТО Ж ПОЧНЕМО СВЯТО НАШЕ !!!

**Уславимо Богів Купальськими Переспівами!
Слава Купайлу!**

(ХОР БЕРЕГИНИ):

11)

Ой, під Купайлом обметено,
Ще й барвіночком обплетено.
 Дівка Ганнуся обмітала,
 Ще й барвіночком обплітала.
Ще й барвіночком обплітала,
Собі Іванка сподобала.
 Ой ти, Іванко, ой ти, ой ти,
 Та й на Купайла прийди, прийди.
Ой, під Купайлом обметено,
Ще й барвіночком обплетено.

12)

Ой на Івана, на Купайла,
Зацвіла Ружа, червоная.
 Треба Рожуню обломати,
 Треба Ганнусю заміж дати.
Ой дати, дати, та й за кого,
Та й за Іванка молодого,
 Ой ти, Іванко, молоденький,
 Купи Ганнусі черевички.
Щоб вона боса не ходила,
Щоб вона ніжки не пробіла.
 Ой на Івана, на Купайла,
 Зацвіла Ружа, червоная.

13)

Ой на Івана, на Купала,
Там ластівонька купалася.
 На бережечку сушилася,
 Дівка Ганнуся журилася.
Ой де я буду ночувати,
Звідки Івана виглядати.
 Ой на Івана, на Купала,
 Там ластівонька купалася.

(ХОР с.БОРКІВ).....

.....
.....

(ВОЛХВ):

(МАРЕНА)

Зустрічайте Мареноньку – втілення Жіночої Водної сутності Світу! Хай дощик нас сьогодні обминає стороною!

ВСІ ПОЧИНАЮТЬ КОЛОВОД

(ПІСНЯ: № 1 „КРУГОМ МАРЕНОНЬКИ ХОДИЛИ ДІВОНЬКИ.”) ФОНОГРАМА

Але Марена – то втілення мертвих, холодних зимових підземних вод, що зморюють, забирають сили. Тож хай поєднається Вода і Вогонь, аби зродилось нове Життя!

(В І Н Ч А Н Н Я):

(Парубок і Дівчина ставлять Вінок і беруть опудала Ярила і Марени)

І се повінчаємо Сонце-Ярило і Воду-Марену, і правимо весілля їм.
І се праздництво маємо робити як для мужа і жони, а ми – діти їхні.
І так речемо, щоб вони здорові і щасливі були, і мали дітей багато,
І собою хвалилися, і дивилися до вод, щоб були велеплодні!

Нашим молодим – Слава!

(Волхв піднімає вінок із дубового листа – Ярилу):

Вінку цьому – Слава!

(Бере вінок із квітів – Марені):

Вінку цьому – Слава!

Святим Знаменом Божим – благословляю і освячую...NNN

(Волхв бере пшеницю, на Ярила і Марену, а потім на всіх по колу):

На життя вічне Роду нашого засівається! На Добро, на Щастя, на Здоров`я, на життя Вічне...

Поєднався Вогонь із Водою, злився Жовтий колір із Синім, зродилось Нове Життя – Зелена Гілка Верби, КУПАЙЛИЦЯ – Дерево Роду нашого і Життя Вічного!

Хай дівчата прикрасять Дерево Роду нашого гарними квіточками-діточками! Дівчата, а де ваша Купайлиця?

(ХОР с.БОХОНИКИ):

(ПІСНЯ № 2: „ОЙ, НАШІ ХЛОПЦІ, НЕДБАЙЛИВЦІ, НЕ
ВИРУБАЛИ КУПАЙЛИЦІ”)

(ХЛОПЦІ НЕСУТЬ ГІЛЬЦЕ):

Хл.: - Добрий вечір, дівчата!

Д.: - Доброго здоров`я!

Хл.: - Подивіться, яке ми вам гарне гільце вирубали!

Д.: - Дуже гарне, зараз ми його завітчаємо та віночки на нього
почіпляємо!

(ПІСНЯ № 3: „ОЙ, НА КУПАЛА, КУПАЛОЧКА, ВИЙШЛА ДІВЧИНА, ЯК ПАННОЧКА...”)

(КОЛОВОД НАВКОЛО КУПАЙЛИЦІ – ПІСНЯ № 4:
„ОГРОЧКИ ЗЕЛЕНЕСЕНЬКІ,
НАШІ ХЛОПЦІ МОЛОДЕСЕНЬКІ...”)

(ХОР с.БОРКІВ): // ЗАСІВАЮТЬ КУПАЙЛИЦЮ...//

Д.: - Дівчата, йдемо Купайлицю купати!

(ПІСНЯ № 5: „ ОЙ ТАМ РАНО-ВРАНЦІ, ОЙ ТАМ НА КУПАЛА,
3-ЗА ХМАРОНЬКИ СОНЦЕ ВСТАЄ.
ВОНО В РІЧЦІ – ЗОЛОТІ КОСОНЬКИ – КУПАЄ...”)

(ПІДХОДЯТЬ ДО ВОДИ, 3-чи КРОПЛЯТЬ ВСІХ ВОДОЮ).

Хл.: - А хто дістане найкращу квітку з Гільця?

(ДІВЧАТА ВІДГАНЯЮТЬ ХЛОПЦІВ, СПІВАЮТЬ): № 6:

Вам гіллячко не зламати,
Вам віночки не зніматиме..

(РОЗЛОМУЮТЬ ГІЛЬЦЕ)

(ПІСНЯ № 12: „ОЙ НА ІВАНА, НА КУПАЛА, ЗАЦВІЛА РУЖА
ЧЕРВОНАЯ”)

(ДІВЧАТА СПІВАЮТЬ): № 7:

Ой, на городі лопух, лопух,
Бодай вам, хлопці, живіт всім спух.
Ой, нехай пухне, нехай знають,
Нехай гіллячко не ламають.

(ГУКАЮТЬ): - Розбирайте гіллячки, щоб огірки гарно родили...

- Несіть до мене стовбур, щоб град городину не побив...

О, Великий, Могутній і Сильний Боже наш!

Ми праведні і вірні прадавній вірі Предків наших, зібралися, щоб дяку Тобі скласти і Славу Тобі співати!

Щоб бачив Ти, о Могутній Боже, що з нашим прозрінням прокидається Русь-Україна, і повертається до Божого Закону, до гордого і праведного життя, до здоров'я, краси і радості, до добробуту стійкого, до Звичаю Рідного!

Твоєю Силою ми зміцнюємося! Твоєю Могутністю ми проймаємося!
Щоб вічно у Славі Твоїй перебувати!

Се бо Дажбо створив нам Яйце, що є Світ-Зоря, яка нам сяє.

І в тій безодні повісив Дажбо Землю нашу, аби тая удержана була.

Права бо є таємно уложена Дажбогом, а по ній, як Пряжа, тече Ява, і та створила життя наше!

А тоді, коли одійде – Смерть наступає... Доти є Нава, і по тому є Нава, а в Праві ж твориться Ява! І так існує Світ наш вічно!

Слава Рідним Богам!

І ми славимо Сонце-Купайло наше!

І вже чуємо, як вісники на конях скачуть до Заходу Сонця,

Аби управити його Човен Золотий до ночі,

Аби віз із волами сумирними тягнути по степу синьому!

Там бо ляже Сонце спати в ніч!

Слава Купайлу!

**Сам Бог – Сварог Світлосяйний – приніс Прадідам нашим Вогонь,
Та кувати навчив і плуга, і зброю,
Аби достаток був та захищати могли Землю Святу нашу Руську.**

**Цей Божий Вогонь горить відтоді у Душах наших, наповнюючи нас Світлом, Правдою і Любов`ю. Божим Світлом наповнене усе живе, усе суще на нашій Землі.
Божий Вогонь затаїний у Сонячному Світлі, у камені та деревині. І ми нині будемо видобувати Живий Вогонь старовинним способом за допомогою тертя деревини, аби явився нам Божий Вогонь, який поєднає Вогонь Небесний із Вогнем Земним!**

– ХАЙ ГОРИТЬ БОЖИЙ ВОГОНЬ !

(КОЗАКИ ПОЧИНАЮТЬ ВИДОБУВАТИ ЖИВИЙ ВОГОНЬ ТЕРТЯМ):

**(ВСІ РАЗОМ): - ГОРИ, ГОРИ ВОГНЮ,
- ГОРИ, ГОРИ ЯСНО,
- ГОРИ, ГОРИ КРАСНО...**

(КОЛИ ВИДОБУЛИ ВОГОНЬ, ЗАПАЛЮЄТЬСЯ СМОЛОСКИП):

- Слава Вогню Сварожичу!

Також Живий Вогонь прийшов до нас із Землі Карпатської! Він був народжений на Священній Горі Грегит, від якого була розпалена цього року найбільша 14-ти метрова Гуцульська Ватра на етнофестивалі в селищі Космач, і цей Живий Вогонь зберігався досьогодні, аби поєднати свою Силу із нашим Подільським Живим Вогнем!

Посланці Прадавньої Гуцульщини прибули на наше Подільське Свято!

- Хай з`єднається Живий Вогонь! (ГУЦУЛИ ОБХОДЯТЬ КОЛО, ЗАПАЛЮЮТЬ СПІЛЬНО ЧАШУ З ВОГНЕМ, СТАЮТЬ З ОБОХ СТОРІН).
- **Слава Україні!**

(ВОГОНЬ)

Дажбоже наш, силами могутніми і таємними Ти утвердив життя народу нашого на землі багатій! На ній – ріки солодководі, на ній – Сонце лагідне, на ній – поля квітучі, на ній – гаї співучі!

І щедро обдарував Ти Онуків своїх – і Волею, і Любов`ю, і Вродою, і Силою. Щоб були вони самі собою, щоб самі були творцями Віри своєї. Тож розпалимо в ім`я Бога нашого Священний Купальський Вогонь!

(ЖРЕЦІ ЗАПАЛЮЮТЬ 4-ри ЧАШІ НАВКОЛО ХМИЗУ).

(Двоє хлопців зі смолоскипами від Бойового Гопака одночасно підходять до Вогнища в Чаші, запалюють свої смолоскипи, і обходять Коло, обертаючи їх розкручують подвійні смолоскипи, завершивши очищення Кола, виходять).

(тулумбаси)...

І видить Бог Предок наш
Перун Сварожич,
Що зло явне і зло таємне
Україну-Русь переповнює
І кличе на поміч люду своєму
Рать звияжну,
Щоб повернути Славу Богів Руських
На землю Предківську.

І щоб почали Кола Сварожі
До Дажбожих Онуків обертатись!

Молимо Велеса, отця нашого,
Хай потягне в небі комонь Суражіїв,
Хай зійде на нас Сурі вішати,
Золоті Кола вертячи.

То бо є Сонце наше, яке освітлює домове наші,
І перед його лицем блідне
Лице вогнищ домашніх.

А цьому Богу-Вогнику Семарглу
Речемо показатися
І встати на небі,
І так бути до блакитного світу.

– Слава Рідним Богам! **(Всі): – Слава Рідним Богам!**

– **Уславимо Великий Триглав, як і Предки Славили спільною Славою:**

О, Великий Триглаве,
Боже Правий, Боже Явний, Боже Навний
Ти є святість, найсвятіша за всі святощі,
Ти є сила, найсильніша за всі сили!
Ти єдина Правда в світі, і немає іншої,
О, Рідні Боги, Ви – Дух Святий Роду нашого.

(ВСІ ПОВТОРЮЮТЬ):

- Наша Сила в Рідній Православній Вірі! **Слава Рідним Богам!**
- Ми непереможні! **Слава Русі-Україні!**
- Ми будемо жити вічно! **Слава Роду нашому!**

(Представники від Поділля і Карпат зі смолоскипами – виходять до хмизу щоб розпалити Купальське Вогнище): **Слава Купайлу!**

Слава Купайлу!

Слава Купайлу!

(Стають на праве коліно, запалюють Вогнище, вклоняються, і по колу виходять.)

О, Вогню! Прийми це дерево – жертву нашу! Згори ясно!
І розпусти свій Священний дим! Доторкнися крилами до Небесної Високості!

У цьому Священному Вогні нині діє таємна вседайна сутність Всесвіту, яка творить життя Природи!

Віруємо: Вогонь – вічна свята дія Рідних Богів. І нині ми очищуємось і освячуємось Святим Божим Вогнем!

Ти, Вогню, земний, золотий, святий – оживи і очисти наші душі, грій і годуй нас, щоб ми були сильними, мудрими і здоровими, любили свою землю та один одного! Будьмо щасливими!

А Вогонь роздмухаємо, щоб горіло! Заспіваетмо Славу Вогню:

- ГОРИ, ГОРИ ВОГНЮ,
- ГОРИ, ГОРИ ЯСНО,
- ГОРИ, ГОРИ КРАСНО...

(ХОР с.БОХОНИКИ): БАБИНО КУПАЙЛО

(жінки гукають) – А ми теж хочемо завітчати своє Бабине Купало!

(Співають): – Ой, Діду Іване, вирубай гіляку,
Вирубай гіляку з бузини,
Тай будемо буряном квітчати
Бабине Купало ми.

- Д1: Я чіпляю на гільце слабість і заздрість, щоб здоровою бути і щоб мені ніхто не заздрив.
- Д2: А я чіпляю сварку та бійку, щоб були мир та злагода в сім'ї.
- Д3: А я чіпляю ще півлітру горілки, щоб мій чоловік не пив і мене не бив.
- Чоловік: Ярино, навіщо це таку цілющу водицю палити. Може ми із Степаном почастиємось на здоровя?
- Д3: Та ні! Набридла вже мені пиятика!
- Д4: А я чіпляю неміч та старість.
- Д5: Я чіпляю все зле та нечисте, щоб відійшло від мене.
- Д6: А я хочу, щоб мій Ярослав тільки мене любив і на других жінок не задивлявся.
- Д7: Діду Іване, а можна на гільце почепити оце побите відро та свекрушину злість? Бо оце якось йшла я по воду, зашпортнулась і впала та й побила свекрушине відро. А вона почепила відро на воротях і кожному, хто йде, його показує, та й ще мене судить: «Бачте, люди добрі, яку невісточку маю? Де не ходить, там і спить. Ось і побила новеньке відерце!»
- Дід Іван: – Можна, але треба дати викуп. Можна і свекруху в відро посадити.
- То це тобі, Олено, так вийшло, як у пісні співається:

(Хор): – Коротка нічка Петрівочка,
Не виспалася невісточка.
Йшла по воду, задрімала,
Зашпортнулась та упала,
Та й за пеньочки сухесенькі
Побила відра новесенькі,
Побила відра новесенькі,
Та ще й коліна білесенькі.

- Хлопець: Діду Іване, а чи можна почепити на Бабине Купайло зраду та невдачу. Усе ніяк не можу оженитися. Як тільки йде діло до весілля, то неодмінно хтось дівчину забере.
- Дід Іван: Вішай, як повісиш, то неодмінно оженишся.
- Дід Іван: Чіпляю на Купайло мак, те що задумаєш, то буде так.

(Чіпляє мак).(ВСІ СПІВАЮТЬ):

(Хор): Полин і кропиву, терен з будяками
Почіпляєм на гилячки,
Відженемо нажиті роками
Всяку неміч і болячки.

Терном з бурянами завітчалось гарно
Бабине Купайло з бузини,
Понесемо ми наше Купайло
Хай згорить воно у Вогні.

– Хай згорить у Вогні все темне, лихе, недобре, всі хвороби і болячки!
(всі несуть і співають):

(Хор) Ой ідемо, йдемо спалимо Купайло,
Бабине Купайло у Вогні,
А ми Бога всі попросим гарно
Нам вернуть літа молоді.
Згорить у багатті лихо із бідую,
Слабості усі й болячки
І, дасть Бог, вернеться
Щастя і здоров'я,
Й молодії наші роки.

(Кидають Бабине Купайло у Вогонь): У-у-ух!!!

(ДІВЧАТА ЗАПАЛЮЮТЬ НА ВІНОЧКАХ СВІЧКИ, СПІВАЮТЬ): (ПІСНЯ № 9):

Заплету віночок, заплету шовковий,
На щастя, на долю, на чорнії брови (двічі)
Та й пушу віночок на биструю воду,
На щастя, на долю, на милого вроду. (двічі)
Ой, полинь ,віночку, прудко за водою,
На щастя, на долю, милого зі мною. (двічі)

(ПУСКАЮТЬ ВІНОЧКИ ЗІ СВІЧКАМИ НА ВОДУ) (ПІСНЯ № 10):

Тож запалимо Вогнене Колесо, яке крутить життя Природи.
Цієї чарівної Купальської ночі єднаються дві стихії – Вогонь і Вода,
що стають життям нашим. Най поєднаються у Священному Шлюбі Боги наші, тим Життя
сотворивши, та Світ продовжуючи!

Так і ми множимось у Родах своїх, по Покону і Звичая Руському!
Слава Рідним Богам !

(КОЗАКИ ЗАПАЛЮЮТЬ КОЛЕСО, КОТЯТЬ ЙОГО У ВОДУ)

(СТРИБАТИ ЧЕРЕЗ ВОГОНЬ) Се Бог Купайло гряде на нас і говорить нам, що повинні
стати горді і чисті тілами і душами нашими! Тож очистимось Купальським Вогнем!

Гей, громадо, розступись, хай Ватра палає!

Хто очиститись хоче – крізь неї стрибає!

Хлопці мають стрибнути тричі по-одному, щоби довести свою Силу та Сміливість, а тоді
можна і з обраною дівчиною – тричі.

І тоді ваші долі злиються воедино!

(ПАПОРОТЬ)

Бажаючи можуть йти шукати у ліс чарівну квітку папороті, що розквітає лише цієї найкоротшої
чарівної ночі. Хтось знайде з її допомогою скарби, а хтось своє щастя – КОХАННЯ !

(НА РАНОК – ЗУСТРІЧ СОНЦЯ).

ЗУСТРІЧ СОНЦЯ

Слава Богу нашому!

Хай Божа сила зійде на Святу Русь-Україну, осяюючи увесь Рід наш!

Се бо, молячись, найперше Триглаву поклонялись маємо
і йому велику Славу співаємо.

І хвалимо Сварога, Діда Божого, що створив Світ –
Це Бог Прави, Яви та Нави, се маємо їх воістину.

І се мовив Отцю Ору Сварог наш: „ Як мої творіння створив вас од
перст своїх, і хай буде сказано, що ви – діти Творця.
Тож поведьтєся, як діти Творця, і Дажбог буде Отець ваш.
Того мусите слухатись, і той скаже вам, що маєте діяти, і той скаже
вам, що маєте діяти, і як мовить, так і творить.”

Се бо Дажбо створив нам Яйце, що є Світ-Зоря, яка нам сяє.

І в тій безодні повісив Дажбо Землю нашу, аби тая утримана була.

Права бо є таємно уложена Дажбогом, а по ній, як пряжа, тече Ява,
і та створила життя наше. А коли одійде – смерть наступає. Доти є Нава,
і по тому є Нава. А в Праві ж твориться Ява. І так існує Світ наш вічно!

Слава Рідним Богам !

Слава Дажбогу !

*Хор: Трави чаруючі зашепотіли в полі,
Вітром приручені хилються до землі.
Ой Дажбоже у високих травах
Спить у колиці із листя,
Наш Великий Боже, Золотаве Сонце.*

*Світлій обрії ген-ген за хмарами, гой.
Не походимі ще Луки Сварожі.
Ой просинайся, наш Великий Боже.
Дай твоїм променем вмитись,
День новий почати в Золотавім Сонці.*

*Гой просинайся, гой просинайся, Боже! - (двічі)
В золотавім Сонці.*

Дажбоже наш Світлий!

Утримуєш у безодні Землю нашу, творячи життя та красу велику,
даючи тепло та поживу дітям своїм!

Лине до нас любов Твоя, Святістю та Мудрістю Віри нашої!

Ласку Твою чуючи, Славу Тобі творимо від Землі аж до Вирію.

Хай летить вона птицею ясною, сповіщаючи усім Предкам Руським,
що шануємо та поклоняємось Сонцю Всевишньому, Отцю кривному – Дажбогу
нашому!

Слава Рідним Богам !

Дажбоже наш!

Зорею вранішньою Ти осяяв Світ,
Провіщаючи народження Сонця.
З насолодою ловимо перші промені Твоєї благодаті,
Огортаючись її ніжністю.
Славимо твою всеперемагаючу дію,
Що народжує життя в світанкових обрях!

Слава Дажбогу!

Ось бачимо, як човен Дажбожий виходить на простори синьої Сварги.
Човен той сяє, і має вигляд як золото, Огнебогом розпалене.
Його дихання - це життя й прибіжище кожної істоти Матері-Землі.

Дажбоже наш! Твоя сила – Світло! Ти є Бог Світла, Бог Прави і Яви,
Се бо маємо їх воістину. І є ця істина наша, що переможе темну силу,
І виведе нас до блага, до Життя Вічного,
У єдності з законом Прави – Законом Богів наших!

Світ не мав початку і Світ не матиме кінця – Світ був, Світ є, і Світ вічно буде. Це найвища таїна Твоя, Всевишній Боже наш, таїна безперервного кола світобудови.
І ми відчуваємо Тебе в душі нашій. Щасливий народ наш, що вірить Тобі,
Всемогутній Боже наш!

**Наша сила в Рідній Православній Вірі! Слава Рідним Богам!
Ми непереможні! Слава Русі-Україні!
Ми будемо вічно жити! Слава Роду нашому!**

(ПІСНЯ: „Добрий ранок тобі...”):

Добрий ранок тобі, Яснеє Світило!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!
Накривайте столи, та все тисові!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!
Хай сіда до столу вся наша родина!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!
Вся наша родина, Славна Україна!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!
Добрий ранок!

Боже Правий, Боже Явий, Боже Навий!
Ти є Святість, найсвятіша за всі святощі.
Ти є Сила, найсильніша за всі сили.
Ти єдина Правда в світі, і немає іншої.
Ти, Боже, Дух Святий Роду нашого!
Слава Всемогутньому Богові!

**Осяяні першими променями Сонця-Дажбога,
З Божим благословінням – спокійно йдіть вперед,
І впевнено робіть справу Роду нашого!**

СЛАВА РІДНИМ БОГАМ !!!

ПІСНІ ДО КУПАЛА

1)

Кругом Мареноньки ходили дівоньки,
Стороною дощик іде.

Стороною, та й на мою руженьку, червону
Стороною, та й на мій барвіночок – зелений.

Ой, на морі хвиля, при долині роса,
Стороною дощик іде,

Стороною, та й на мою руженьку, червону
Стороною, та й на мій барвіночок – зелений.

Сьогодні Ярила, а завтра Купала,
Стороною дощик іде,

Стороною, та й на мою руженьку, червону
Стороною, та й на мій барвіночок – зелений.

Ой, на горі жито, при долині просо,
Стороною дощик іде,

Стороною, та й на мою руженьку, червону
Стороною, та й на мій барвіночок – зелений.

(А давайте про огірочки, хай
хлопці на нас женяться!)

4) Огірочки зеленесенькі,
Наші хлопці молодесенькі,
Огірочки жовтяки, жовтяки,
Женітеся парубки, парубки.

Як не будете женитися,
Будуть люди з вас сміятися.
Огірочки жовтяки, жовтяки,
Женітеся парубки, парубки.

А дівчата – помідорчки,
Будуть для вас господарочки.
Огірочки жовтяки, жовтяки,
Женітеся парубки, парубки.

2)

Ой, наші хлопці недбайливі,
Не вирубали Купайлиці,
Ой, коли б вони про нас дбали,
Нам Купайлицю вирубали.
Наше Купайло з верби, з верби,
Ти, гарний хлопче, прийди, прийди,
Бо як не прийдеш доріжкою,
То привеземо теліжкою.

3) Ой на Купала, Купалочка,
Вийшла дівчина, як панночка,
На неї хлопці зглядалися,
Привіталися стидалися.

Один хлопець не стидався
Взяв за рученьку привітався.

«Ой ти, дівчино, серце моє,
Сподобалося личко твоє
Не так то личко, як ти сама,
Як на папері написана,
Як на папері, на листочку,
Чорні брівочки на шнурочку...»

5)

Ой там рано-вранці, ой там на Купала,
З-за хмароньки Сонце встає.
Воно в річці золотії косоньки – купає.
Як воно скупалось, тоді причесалось,
До місяця промовляє:
„А чи в тебе, Ясний Місяченько, паронька є?“
„Є в мене Зірниця, небесна дівиця,
Зі мною розмовляє.

Нехай Сонце своїм промінчиком – усіх гріє.”
Ой, Місяцю Ясний, парубче прекрасний,
Покупай косоньки свої.
А ви, хлопці, всіх кропіть водою,
Щоб були ми молоді!

6) Вам гіллячко не зламати,
Вам віночки не зніматися..

7) Ой, на городі лопух, лопух,
Бодай вам, хлопці, живіт всім спух.
Ой, нехай пухне, нехай знають,
Нехай гіллячко не ламають.

(ХЛОПЦІ): - Добрий вечір, дівчата!

(ДІВЧАТА): - Доброго здоров'я!

(ХЛОПЦІ): - Подивіться, яке ми вам гарне гільце вирубали!!

(ДІВЧАТА): - Дуже гарне! Зараз ми його завітчаємо та віночки на нього почіпляємо!

8)

Коротка нічка Петрівочка,
Не виспалася невісточка.
Йшла по воду, задрімала,
Зашпортнулася, та й упала.
Та й за пеньочки сухесенькі,
Побила відра новесенькі,
Побила відра новесенькі,
Та ще й колінця білесенькі.

(КОЛИ ДІВЧАТА ЗАПАЛЮЮТЬ
НА ВІНОЧКАХ СВІЧЕЧКИ):

9)

Заплету віночок, заплету шовковий
На щастя, на долю, на гарнії брови *(двічі)*

Та й пуцу віночок на биструю воду
На щастя, на долю, на милого вроду *(двічі)*

Ой полинь, віночок, прудко за водою
На щастя, на долю милого зі мною *(двічі)*

10)

Ой на Купала, да й на Купала,
Там дівчинонька квіти збирала.
Квіти збирала, в пучечки клала,
До річки несла, в воду пускала.

Ой зійди, Сонце, світи, та й не грій,
Щоб мій віночок, та й не згорів,
Щоб мій віночок живий зостався,
Та миленькому в руки дістався.

Пливи, віночку, по синій хвилі,
До тої хати, де жиє милий,
Поплив віночок, та й за водою,
Серце дівоче забрав із собою!

(НА ПОЧАТОК СВЯТА):)

11)

Ой, під Купайлом обметено,
Ще й барвіночком обплетено.
Дівка Ганнуса обмітала,
Ще й барвіночком обплітала,
Ще й барвіночком обплітала,
Собі Іванка сподобала.
Ой ти, Іванко, ой ти, ой ти,
Та й на Купайла прийди, прийди.
Ой, під Купайлом обметено,
Ще й барвіночком обплетено.

(КОЛИ РОЗЛОМУЮТЬ ГІЛЬЦЕ):)

12)

Ой на Івана, на Купайла,
Зацвіла Ружа, червоная.
Треба Рожуню обломати,
Треба Ганнусю заміж дати.
Ой дати, дати, та й за кого,
Та й за Іванка молодого,
Ой ти, Іванко, молоденький,
Купи Ганнусі черевички.
Щоб вона боса не ходила,
Щоб вона ніжки не пробила.
Ой на Івана, на Купайла,
Зацвіла Ружа, червоная.

13)

Ой на Івана, на Купала,
Там ластівонька купалася.
На бережечку сушилася,
Дівка Ганнуса журилася.
Ой де я буду ночувати,
Звідки Івана виглядати.
Ой на Івана, на Купала,
Там ластівонька купалася.